

2. Ska artiklarna 2 och 3.1 i direktivet tolkas så, att det är möjligt att såsom varumärke registrera ett tecken som återger en förpackning som inbegriper en tjänst?
3. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att det för att uppfylla kravet på att varumärket ska kunna återges grafiskt räcker med en ritning, eller krävs härför kompletteringar såsom en beskrivning av förpackningen eller absoluta storleksangivelser med metermått eller relativa storleksangivelser med upplysningar om proportionerna?
4. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att skyddet för varumärket för detaljisttjänster också omfattar varor som detaljhandlaren själv producerar?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 26 juli 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze e AAMS mot Yesmoke Tobacco

(Mål C-428/13)

(2013/C 313/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell'Economia e delle Finanze e AAMS

Motpart: Yesmoke Tobacco

Tolkningsfråga

Utgör artikel 8.2 i direktiv 95/59/EG (¹) av den 27 december 1995 och artikel 7.2 i direktiv 2011/64/EU (²) av den 21 juni 2011 i vilka det föreskrivs att skattesatsen för den proportionella punktskatten respektive den värderelaterade punktskatten liksom beloppet av den särskilda punktskatten ”måste vara lika för alla cigaretter” hinder för en nationell bestämmelse såsom artikel 39 octies punkt 4 i lagstiftningsdekret nr 504 av den 26 oktober 1995 (i dess lydelse enligt artikel 55 punkt 2 bis [c] i lagdekret nr 78 av den 31 maj 2010, vilket omvandlats i ändrad lydelse till lag nr 122 av den 30 juli 2010) i vilken det föreskrivs att punktskatten för cigaretter med ett detaljhandelspris som understiger detaljhandelspriset för cigaretter i den

mest efterfrågade priskategorin uppgår till 115 procent av referensbeloppet, vilket innebär att det fastställs en särskild minimipunktskatt för cigaretter med lägre försäljningspris och inte ett minimibelopp för punktskatten som tillämpas på samtliga priskategorier cigaretter såsom är tillåtet enligt artikel 16.7 i direktiv 95/59/EG och artikel 14.[1] i direktiv 2011/64/EU?

(¹) Rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror (EGT L 291, s. 40)

(²) Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EGT L 176, s. 24)

Överklagande ingett den 1 augusti 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 maj 2013 i mål T-146/09, Parker ITR Srl och Parker-Hannifin Corp mot kommissionen

(Mål C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer)

Övriga parter i målet: Parker ITR Srl och Parker-Hannifin Corp.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva domen i den del beslutet ogiltigförklaras och böterna justeras.

— ogilla talan i tribunalen i dess helhet, och

— förplikta sökandena i tribunalen att ersätta samtliga rättegångskostnader i detta förfarande och i förfarandet i tribunalen

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför två grund till stöd för överklagandet och yrkar att domen delvis ska hävas i den mån beslutet i ärende COMP/39.406 — lastslangar för oljeprodukter har ogiltigförklarats och böterna justerats.

Under den första grunden för överklagandet anförs att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att förbise eller på ett inkorrekt sätt tillämpa rättspraxis avseende å ena sidan gruppinterna ekonomiska successioner, och, å andra sidan ansvarsövergången mellan företag som efterträder varandra. Genom att bedöma överföringen av tillgångarna från ITR till Parker ITR (vid tidpunkten kallat ITR Rubber) (inom Saiag-koncernen) och påföljande andelsöverlåtelse (överföring av andelar som Saiag innehade i Parker till Parker-Hannifin) tillsammans antog tribunalen felaktigt att det förelåg en gruppintern överföring av den otillättna verksamheten från Saiag till Parker-Hannifin. Tribunalen har felaktigt bedömt att ekonomisk kontinuitet enbart består i en eventuell ansvarsövergång mellan de oberoende företagen Saiag och Parker-Hannifin eftersom detta innebär ett förbiseende av att en ekonomisk succession till Parker ITR redan hade ägt rum inom gruppen. På så sätt vilar domen på subjektiva avsikter, nämligen det faktum att inkorporeringen av lastslagsverksamheten i Parker ITR ingick i planen att sälja andelarna i det dotterbolaget till tredje man. Sådana avsikter hos parterna utgör emellertid inget hinder för att tillämpa rättspraxis avseende gruppinterna ekonomiska successioner (dom i de förenade målen C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, 213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, Aalborg Portland m.fl mot kommissionen, mål C-280/06, ETI m.fl, i mål C-511/11 P, Versalis mot kommissionen, i mål T-43/02, Jungbunzlauer och i mål T-405/06 samt i de förenade målen C-201/09 P och C-216/09 P ArcelorMittal), enligt vilken den ekonomiska successionen äger rum vid tidpunkten för överföringen inom gruppen i det fall det föreligger "strukturella samband" mellan överlåtaren (i det här fallet Saiag/ITR) och den mottagande enheten (i det här fallet Parker ITR). Dessutom finns det en rättslig skillnad mellan en överföring av tillgångar och en överföring av en juridisk person. I det senare fallet kommer den överförda enheten fortsätta att bära ansvaret för en eventuell överträdelse före övergången, och detta kan inkludera ansvar i egenskap av ekonomisk efterträdare av tillgångar som överförts till enheten vid en tidpunkt då den fortfarande ingick i den verksamhet som gjort sig skyldig till överträdelsen. Den omständigheten att andra rättssubjekt inom företaget också hade kunnat hållas ansvariga (även om de inte har ålagts några böter inom ramen för förevarande mål) är inte ett vägande skäl för att inte hålla det överlåtna dotterbolaget Parker ITR ansvarigt i egenskap av ekonomisk efterträdare.

Under den andra grunden för överklagandet görs gällande att tribunalen dömde utöver det som parterna hade yrkat (ultra petita), i samband med utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning, och att den olagligen sänkte höjningen av böterna med hänsyn till varaktighet med motsvarande 100 000 euro för moderbolaget Parker Hannifin. Varken den tid som företaget faktiskt deltog i överträdelsen eller motsvarande varaktighetsfaktor som beaktats vid beräkningen av böterna ifrågasattes av Parker-Hannifin (eller Parker ITR). Även om Parker-Hannifin framgångsrikt ifrågasatte de försvarande omständigheter som beaktats med hänsyn till företagets ledande roll, med hänsyn till vilka tribunalen justerade böterna, ska inte detta möjliggöra för tribunalen, ens i de fall den utövar sin fulla prövningsrätt, att ändra andra aspekter av böterna (i det här fallet varaktighetsfaktorn) mot vilka klaganden inte har haft något att anmärka.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 5 augusti 2013 — Pez Hejduk mot EnergieAgentur.NRW GmbH

(Mål C-441/13)

(2013/C 313/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Pez Hejduk

Svarande: EnergieAgentur.NRW GmbH

Tolkningsfrågor

Ska artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ tolkas så, att i ett mål om intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter med anledning av ett en fotografisk bild gjorts tillgänglig på en hemsida vars toppdomän är den i en annan medlemsstat än i den medlemsstat där rättighetsinnehavaren har sitt hemvist, så får talan bara väckas i

- den medlemsstat där den påstådde intrångsgöraren har sitt säte, samt
- i den eller de medlemsstater som hemsidan mot bakgrund av hemsidans innehåll kan anses rikta sig till?

⁽¹⁾ EGT L 12, s. 1.

Överklagande ingett den 7 augusti 2013 av Delphi Technologies, Inc. av den dom som tribunalen (sjätte) meddelade den 6 juni 2013 i mål T-448/13, Delphi Technologies, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-448/13)

(2013/C 313/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Delphi Technologies, Inc. (ombud: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwältin)